

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/117/2019
Identifikačné číslo spisu: 6115208337
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:6115208337.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: FISWELL s.r.o., so sídlom Trnavská cesta 34, 821 02 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 44 645 686, právne zastúpeného ANDELOVÁ & Co s.r.o., so sídlom Tomášikova 10H, 821 03 Bratislava, IČO: 47 506 946, proti žalovanému Finančné riaditeľstvo SR, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, o zaplatenie 50.388,- Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 63Cb/190/2015, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Cob/202/2017-417 zo dňa 25. apríla 2018, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd v Banskej Bystrici ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom č.k. 63Cb/190/2015-359 zo dňa 08.06.2017 v prvom výroku zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 50.388,- Eur s 8,05 % ročným úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy od 02.04.2015 do zaplatenia a druhým výrokom súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanému.

2. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplývalo, že žalobca sa domáhal zaplatenia 50.388,- Eur s príslušenstvom z titulu neuhradenej ceny za pravidelnú polročnú údržbu systému HCV-Mobile V2-ser. R. 850527, vyúčtovanej faktúrou č. 20160014 zo dňa 09.03.2015, splatnej dňa 30.03.2015 vo výške žalovanej sumy. Žalobca uviedol, že kontrolu vykonal v zmysle uzatvorenej zmluvy so žalovaným zo dňa 19.12.2011 o poskytovaní pozáručných servisných služieb a opráv č. 7205/2011, ktorej predmetom bol aj záväzok žalobcu vykonať technickú údržbu systému a obslužných častí, ktorá zahŕňala aj pravidelnú periodickú polročnú údržbu. Pravidelnú polročnú údržbu tohto systému žalobca vykonal na základe objednávky žalovaného č. 5110005820, a to v súlade s článkom H. ods. 1 zmluvy.

Po jej vykonaní žalobca žalovanému vystavil protokol Č. 850527 dňa 13.2.2015, ktorý bol žalovanému doručený na potvrdenie. Žalobca tvrdil, že žalovaný bez riadneho dôvodu nepotvrdil vykonanie služieb podpísaním doručeného protokolu bezodkladne po vykonaní pravidelnej polročnej údržby z ktorého dôvodu mu žalobca dňa 17.2.2014 doručil výzvu na potvrdenie. Po márnom uplynutí 7-dňovej lehoty následne žalobca vystavil v súlade s článkom IV. ods. 7 zmluvy uvedenú faktúru na úhradu dohodnutej odplaty za vykonanie predmetnej služby.

3. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním, a to listinnými dôkazmi založenými v spise vrátane e-mailovej komunikácie, výsluchmi svedkov dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný, nakoľko žalobca "vykonal všetky činnosti, ktoré mu stanovila zmluva v článku I. bod 4 písm. b) a článku I. bod 5. Súd mal za preukázané, že niektorým námietkam žalovaného, ktoré považoval žalobca v zmysle zmluvy za dôvodné a boli vadami vykonaného diela vyhovel a tieto i odstránil dňom 13.2.2015, o čom bol spísaný nový záznam o vykonaní polročnej kontroly z 13.2.2015, ktorým bol zmenený ním pôvodne predložený záznam z 28.1.2015, čo potvrdzuje aj e-mailové podanie žalovaného z 24.2.2015. Odstránil teda vady, ktoré súviseli s poskytnutím polročnej údržby systému. Žalovaný však tvrdil, že neboli odstránené závady týkajúce sa infračervených bariér, kvality obrázkov, kde konštatoval, že sa jedná o pretrvávajúci problém z neodstránením problémov s hydraulickou kockou a nedostatky ohľadne záložného zdroja. K týmto závadám sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal na to, že sa jedná už o závady z predchádzajúcich období, pri ktorých podával návrh riešení, ktoré žalovaný neakceptoval. Otázka záložného zdroja pritom nie je predmetom polročnej údržby, a preto žalobca tvrdil, že vady, ktoré žalovaný vo svojich podaniach namieta boli vadami, ktoré vyplývali už z predchádzajúcich období a tieto si neuplatnil riadne a včas, resp. nárok z nich podľa § 562 ods. 2 Obchodného zákonníka, a z ktorého dôvodu by súd na ne nemal prihliadať. Pokiaľ ide o nevykonanie opravy v rámci polročnej údržby, žalobca poukazoval na to, že táto sa mala vykonať až na základe predchádzajúcej akceptácie cenovej ponuky zo strany žalobcu adresovanej žalovanému, ktorú žalobca učinil v podaní zo 17.2.2015, resp. e-mailom zo 6.2.2015, avšak žalovaný ju neodsúhlasil. Z tohto dôvodu mu povinnosť opravy nevznikla. Táto oprava však nebola súčasťou polročnej údržby, a preto po odstránení všetkých vytýkaných nedostatkov, ktoré súviseli s polročnou údržbou, mal žalovaný aj podľa súdu potvrdiť protokol o pravidelnej polročnej údržbe systému. Keďže tak žalovaný neurobil, vzniklo žalobcovi právo fakturovať cenu poskytnutých služieb podľa článku IV. bod 2 v žalovanej sume. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo žalovanej sumy od 2.4.2015 až do zaplatenia. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V odvolaní uviedol, že rozsudok napáda v celom rozsahu z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) podľa ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ustanovenia § 380 ods. 1 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny potvrdil podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

6. Odvolací súd v preskúmvanej veci nezistil dôvod k tomu, aby zo strany odvolacieho súdu došlo k zopakovaniu alebo k doplneniu dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie. V danom prípade preto vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie. Po preskúmaní veci na základe

podaného odvolania žalovaným dospel krajský súd k záveru, že súd prvej inštancie zistil v dostatočnom rozsahu skutkový stav veci potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil podľa ustanovenia § 220 ods. 2 CSP. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožnil a v podrobnostiach na tieto dôvody odkázal.

7. Odvolací súd ďalej vo svojom rozsudku po preskúmaní veci doplnil, že žalobca predloženými listinnými dôkazmi preukázal oprávnenosť uplatneného nároku. Skutočnosť, že žalovaný odmietol podpísať protokol o vykonaní polročnej údržby, pričom žalobca postupoval výlučne v súlade s uzatvorenou zmluvou neznamena tak, ako tvrdí žalovaný, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania rozsahu vykonaných prác v rámci polročnej údržby. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca nevykonal servisnú údržbu v rozsahu žalobcom predloženého Protokolu, dôkazné bremeno preukázania, ktoré práce neboli vykonané prechádza na žalovaného. Z tohto dôvodu sa odvolací súd stotožňuje s názorom žalobcu, že žalovaný mal možnosť navrhnúť v rámci konania znalecké dokazovanie, ktorým by bolo preukázané, že žalobca naozaj práce nevykonal. Právny názor žalovaného podľa odvolacieho súdu neobstojí, a to vzhľadom na skutočnosť, že na základe uzatvorenej zmluvy bol predmet zmluvy naozaj zmluvnými stranami dohodnutý v článku I., a to najmä v jeho bode 4 pod písm. a) dvojmesačná údržba, b) polročná údržba a c) ročná údržba, ktorých harmonogram vykonávania upravovala Príloha č. 2 k zmluve. Predmetom tejto zmluvy podľa článku I. boli aj ďalšie úkony žalobcu dohodnuté v bodoch 5 až 9 zmluvy. Bolo teda nesporné, že na základe uzatvorenej zmluvy boli dohodnuté samostatné výkony žalobcu, ktoré po ich vykonaní mal právo žalobca fakturovať ako cenu vykonaných prác, a to v súlade s článkom 4 zmluvy, kde v bode 7 tohto článku boli upravené podmienky vzniku práva žalobcu fakturovať za skutočne poskytnuté služby. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade žalobca vykonával službu podľa článku I. bod 4 písm. b) zmluvy, t.j. polročnú údržbu, do ktorej nespadáli aj ďalšie opravy, resp. odstraňovanie väd, tak ako tvrdí žalovaný. V prípade, ak žalovaný podpísal zmluvu, na základe ktorej doposiaľ žalobcovi plnil za služby vykonané na základe harmonogramov prác cenu vykonaných služieb, neobstojí jeho tvrdenie, že pokiaľ zariadenie má vady, nevzniká žalobcovi nárok na zaplatenie ceny prác za vykonaný polročný servis zariadenia. V konaní bolo podľa názoru odvolacieho súdu dostatočným spôsobom preukázané, že žalobca postupoval striktnie v súlade s uzatvorenou zmluvou, a preto odvolací súd považoval všetky námietky žalovaného za právne irelevantné.

8. Odvolací súd v rozsudku zastával názor, že žalovaný vrátil protokol o vykonaní prác bezdôvodne, pričom dôvody uvádzané a vytýkané žalovaným sa nevzťahovali na rozsah poskytovaných služieb pri pravidelnej údržbe podľa článku I. bod 4 písm. b) zmluvy. V posudzovanom prípade okresný súd jasne a výstižne opísal predmet sporu a uviedol na akých skutkových tvrdeniach žalobca uplatnený nárok založil. Zhrnul právne relevantné skutočnosti, ktorými odôvodňuje prejednávany spor, stanovisko žalovaného k uplatnenému nároku, vyhodnotil tvrdenia strán, uviedol rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré boli preukázané, vymenoval vykonané dôkazy, ich obsah a uviedol, čo konkrétne z nich zistil. Právne posúdil vec a v odôvodnení citoval právnu normu podľa ktorej uplatnený nárok žalobcu posúdil. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že ide o svojvoľné alebo zjavne nedôvodné rozhodnutie, resp. také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na ustanovenie § 262 ods. 1 CSP, a žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, v zmysle § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania

10. Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalovaný, prípustnosť ktorého odôvodnil v záverečnom návrhu svojho dovolania tak, že podľa jeho názoru pochybenia súdov odňali žalovanému jeho procesné práva v takej miere, že bolo porušené právo žalovaného na spravodlivý súdny proces a taktiež, svojvoľnosť a neudržateľnosť záver súdov, ktorými odôvodnili, prečo bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 50.388,- Eur s 8,05 % z omeškania ročne z dlžnej istiny od 02.04.2015 do zaplatenia. Žalovaný v dovolaní žiadal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 41Cob/202/2017- 417 zo dňa

25.04.2018 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

11. V podanom dovolaní žalovaný ďalej uviedol že mu bolo odňaté právo vecne namietať skutočnosti, na ktorých základe je žalobou uplatnené právo a tým mu bolo odňaté právo na spravodlivý súdny proces a tiež porušené právo na „rovnosť zbraní“. Podľa názoru žalovaného Princíp „rovnosti zbraní“ bol v predmetnom konaní porušený tým, že súd v predmetnom konaní považoval za dostatočne konkrétne skutkové tvrdenia, na základe ktorých si žalobca uplatnil právo v predmetnom konaní, čiže skutkové tvrdenia, že žalobca si splnil všetky povinnosti stanovené mu zmluvou, avšak námietku žalovaného, že žalobca si nesplnil všetky povinnosti stanovené mu zmluvou (negácia tvrdenia žalobcu) nepovažoval súd za postačujúcu a požadoval od žalovaného uvedenie konkrétnych činností, ktoré žalobca nevykonával v súlade so zmluvou. Súd v konečnom dôsledku bez akéhokoľvek logického dôvodu znevýhodnil žalovaného, keď v porovnaní so žalobcom požadoval od žalovaného omnoho podrobnejšiu špecifikáciu rozhodných skutkových tvrdení, hoci žalobcu ako prvého zaťažuje povinnosť uviesť rozhodné skutkové tvrdenia.

12. Žalovaný ďalej uviedol, že vzhľadom na skutočnosti ktoré uviedol vo svojom dovolaní, považuje nedostatočne odôvodnené rozhodnutia oboch súdov ohľadom toho, že vykonaním predmetnej údržby ako samostatného diela vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie jej ceny. K nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia ohľadne neoprávnenosti odmietnutia preberacieho protokolu uviedol, že námietkou nešpecifikovania testov level 2 sa mali súdy zaoberať, pretože je podstatná. Žalobca požadoval od žalovaného, aby v protokole o vykonaní predmetnej údržby potvrdil aj "vykonanie úkonu označeného ako „kontrola a vykonanie testov; poznámka: v rozsahu stanovenom výrobcom pre level 2“. Keďže žalovaný nevedel vykonanie akej kontroly a testov má potvrdiť, požiadal žalobcu o ich bližšiu špecifikáciu. To však žalobca odmietol. Žalobca naformuloval potvrdenie o vykonaní predmetnej údržby tak, že z neho nebolo zrejmé, aké konkrétne kontroly a testy mal vykonať. Žalovaný žiadal o špecifikáciu kontrol a testov, ktorých vykonanie požadoval žalobca potvrdiť. To však žalobca odmietol. Žalovaný má za to, že už len z tohto dôvodu bolo odmietnutie podpísania protokolu o vykonaní predmetnej údržby dôvodné. Žalovaný upozornil prvostupňový a aj odvolací súd, že bol z takýchto dôvodov oprávnený odmietnuť podpísať protokol. Avšak ani prvostupňový a ani odvolací súd neuviedol, ako sa s touto podstatnou námietkou vysporiadal. Z tohto dôvodu sú podľa názoru žalovaného rozsudky nedostatočne odôvodnené a svojvoľné v súvislosti so záverom o bezdôvodnom odmietnutí podpísania protokolu o vykonaní predmetnej údržby.

13. K odôvodneniu rozhodnutia súdu o tom, že žalobca nemal povinnosť vykonať opravu žalovaný v dovolaní uviedol že súdy zaujali stanovisko, podľa ktorého údržba systému nezahŕňa povinnosť opravy bez záväzného odsúhlasenia cenovej ponuky na prípadné dodanie náhradných dielov a keďže žalovaný cenovú ponuku v súvislosti s nekvalitou rádioskopických obrázkov neodsúhlasil, tak žalobcovi nevznikla povinnosť vykonať opravy, ktorými odstráni takúto ich nekvalitu. Podľa názoru žalovaného je možné súhlasiť s tým, že údržba nezahŕňa povinnosť opravy bez odsúhlasenia cenovej ponuky na prípadné dodanie náhradných dielov. Pokiaľ však nie sú súčasťou cenovej ponuky náhradné diely, tak ju žalovaný neodsúhlasuje a žalobca je povinný vykonať príslušnú opravu. Súčasťou cenovej ponuky žalobcu na opravu, ktorou sa mala odstrániť nekvalita rádioskopických obrázkov, nebolo dodanie náhradných dielov. Avšak ani z prvoinštančného rozsudku a ani odvolacieho rozsudku nevyplýva, ako sa s touto skutočnosťou podstatnou pre posúdenie povinnosti vykonať opravu, vysporiadal súd. Z týchto dôvodov je svojvoľný záver súdu, že žalobcovi nevznikla povinnosť vykonať opravu, ktorou sa mala odstrániť nekvalita rádioskopických obrázkov.

14. K odôvodneniu rozhodnutia ohľadom neskorého vytknutia nedostatkov žalovaný v dovolaní uviedol že tak prvoinštančný ako aj odvolací súd vyhodnotili námietky žalovaného, že predmetná údržba nebola vykonaná v rozsahu stanovenom výrobcom, za neskoré vytknutie väd, a preto na ne nemožno prihliadať a aby bolo možné nedostatky predmetnej údržby považovať za neskoré vytknuté, žalovanému by musela byť uložená povinnosť tieto nedostatky vytknúť v určitej lehote. Žalovanému však právne predpisy nestanovovali povinnosť vytknúť nedostatky diela, ktoré nebol povinný prevziať. Žalovaný stále zotráva na tom, že predmetná údržba nebola dielom. Aj keby pripustil že predmetná údržba bola dielom, tak

žalovaný ju ako objednávateľ neprevzal od žalobcu ako zhotoviteľa diela. Bezdôvodné odmietnutie podpísania protokolu o vykonaní predmetnej údržby môže zapríčiniť vznik práva na fakturáciu, ale nespôsobuje prevzatie diela. Prípadnému prevzatiu diela zo strany žalovaného by muselo predchádzať jeho odovzdanie zo strany žalobcu. Žalovaný však predmetnú údržbu od žalobcu neprevzal a ani mu ju žalobca neodovzdal. Aby nebol svojvoľný záver súdov, že žalovaný neskoro vytkol vady predmetnej údržby, takýto záver by musel byť odôvodnený skutočnosťou, že žalovaný prevzal predmetnú údržbu, a preto mu vznikla povinnosť bez zbytočného odkladu vytknúť prípadné vady predmetnej údržby, čo však nesplnil. Žalovaný predmetnú údržbu od žalobcu neprevzal (pozn. dokonca ani z Prvostupňového rozsudku a ani z Druhostupňového rozsudku nevyplýval záver, že by žalovaný prevzal predmetnú údržbu). Z tohto dôvodu je svojvoľný záver súdov, že žalovaný neskoro vytkol nedostatky predmetnej údržby.

15. K predmetnému dovolaniu žalovaného sa vyjadril v zákonom stanovenej lehote žalobca.

16. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol že v žiadnom prípade rozhodnutie prvostupňového a ani odvolacieho súdu nemožno považovať za svojvoľné a nedostatočne neodôvodnené, pretože prvoinstančný a aj odvolací súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlili od znenia príslušných ustanovení a nepopreli ich účel a rozhodnutia sú dostatočne odôvodnené a preskúmateľné. Podľa názoru žalobcu žalovaný nedôvodne argumentuje tým, že rozsudok odvolacieho súdu je arbitrárny. Žalobca vyslovil názor že dôvody žalovaného, v ktorých namieta nedostatočné odôvodnenie rozhodnutí obidvoch súdov, nemôžu byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Podané dovolanie tak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi § 447 písm. f) CSP a požiadal aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie v prvom výroku odmietol a v druhom výroku priznal žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100 %.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky /ďalej aj odvolací súd/ ako súd dovolací /§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.)/ po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b) C.s.p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania /§ 443 C.s.p./ preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť /§ 447 písm. f) C.s.p./.

18. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť vo veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania /I. ÚS 4/2011/. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

19. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 C.s.p./.

20. Podľa § 420 C.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

21. Podľa § 431 ods. 1 C.s.p. dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada /§ 431 ods. 2/.

22. Podľa názoru žalovaného je dovolanie v danej veci prípustné podľa § 420 písm. f) C.s.p., v zmysle

ktorého je dovolanie prípustné, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

23. Podstatou práva na spravodlivý proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky.

24. Z obsahu dovolania je zrejmé, že existenciu vady podľa § 420 písm. f/ C.s.p. vidí dovolateľ v tom, že dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnený, arbitrárny, keďže odvolací súd sa nevysporiadal s odvolacími námietkami žalovaného a neakceptoval jeho skutkové tvrdenia.

25. K dovolacej námietke žalovaného, súvisiacej s nedostatočným odôvodnením napadnutého rozhodnutia dovolací súd uvádza, že obsahom práva na spravodlivý proces /čl. 46 ods. 1 Ústavy SR/ je umožniť každému prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov /sp. zn. IV. ÚS 22/04/ a ani právo na to, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami /sp. zn. I. ÚS 50/04/.

26. Právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd /sp. zn. II ÚS 383/06/.

27. Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 220 ods. 2 C.s.p., pričom táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní /§ 387 ods. 2 C.s.p./. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Ústavný súd vo svojej ustálenej judikatúre zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutí prvoinštančného a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane /napr. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08/, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok /IV. ÚS 489/2011/. Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania.

28. V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé /§ 220 ods. 2 C.s.p./.

29. Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie rozhodnutia v posudzovanom spore nie je nedostatočné a nepreskúmateľné, pretože ako celok spĺňa parametre zákonného odôvodnenia rozhodnutia. Z rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie /§ 387 ods. 2 C.s.p./ sú zrejme podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd potvrdil napadnuté rozhodnutie. Odvolací súd sa vysporiadal s podstatnými odvolacími námietkami žalovaného a na zdôraznenie správnosti napnutého rozhodnutia uviedol ďalšie argumenty, vyplývajúce zo skutkového stavu, zisteného súdom prvej inštancie.

30. Podľa názoru dovolacieho súdu procesný postup odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie prebiehal v zmysle právnej úpravy Civilného sporového poriadku a skutočnosť, že dovolateľ sa nestotožňuje s právnym názorom konajúcich súdov nemôže viesť k záveru o nepreskúmateľnosti alebo nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

31. K námietke žalovaného, týkajúcej sa nesprávneho vyhodnotenia dôkazov dovolací súd uvádza, že namietanú vadu nemožno považovať za nesprávny procesný postup, ktorým by sa znemožnilo strane uskutočňovať jej patriace procesné práva /R 37/1993, R 125/1999, R 42/1993/.

32. Možno tiež konštatovať, že za relevantné vymedzenie dovolacieho dôvodu v súlade s ustanovením § 431 ods. 1 a 2 C.s.p. nemožno považovať argumenty žalovaného uvedené v dovolaní, z ktorých je zrejmá jeho nespokojnosť s vyvodením skutkových zistení a záverov zo strany súdu prvej inštancie ako aj odvolacieho súdu.

33. Dovolací súd preto dospel k záveru, že dovolateľ nedôvodne namietal existenciu vady konania v zmysle § 420 písm. f/ C.s.p. Dovolanie žalovaného preto podľa § 447 písm. f/ C.s.p. odmietol

34. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje /§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p./.. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie /§ 262 ods. 2 C.s.p./.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 /§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011/.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.